

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. március 18.
Nagyböjt 4. vasárnapja

A bűnbánók öröme

Nagyböjt 4. vasárnapján az Egyház liturgiája a szentmise kezdőszavával örvendezésre szólítja fel a keresztény híveket: „**Örvendezz, Isten népe! Gyűljetek össze mind, akiknek kedves az Úr ügye. Szívből örüljete, akik azelőtt szomorkodtatok**”.

Ezeket az örömeire hívó szavakat hallva egyesek talán csodálkoznak. De hát nem böjtidő van most? A katolikus hívők ilyenkor nem szoktak esküvőt és lakodalmat tartani, nem vesznek részt „hangos multságokon”, hanem még több időt szentelnek az imádságnak, mint máskor, Krisztus szenvedéséről elmélkednek és bűnbánati cselekedeteket végeznek. Nincs itt valami tévedés? Hogyan illik ez az örvendezés a böjtölés a bűnbánattartás hangulatához? Miért kellene éppen most, Nagyböjtben örvendeznünk, amikor bizony máskor sincs sok okunk az öröme?

Mindenekelőtt oszlassuk el azt a tévedést, amely szerint az öröm és az örvendezés idegen a keresztény élettől és távol áll a keresztény embertől. Az örvendezésnek jogos helye van a hívők életében. Még ilyenkor, a böjti időszakban is helye van a megfelelő örvendezésnek. A böjt ugyanis nem látványos önsanyargatást jelent, amellyel – sokszor farizeus módon – mindenkinek a tudomására hozzuk, hogy mennyire komolyan vesszük a vallásosságunkat, hanem önfegyelmet, amelynek az a

célja, hogy jobban tudjunk az irgalomban gazdag Istenre figyelni.

Örvendezésünk oka az, hogy Isten szeret bennünket és irgalmas hozzánk. Nem azért akar rádöbenteni bennünket bűneinkre, hogy a porba alázzon minket, hanem mert fel akar emelni bennünket abból a mélységből, ahová bűneink miatt jutottunk. Isten azt szeretné, hogy örömmel a nyakunkba borulhasson és átölelhessen minket, amikor tékozló utunkról visszatérünk hozzá és az ő szeretetéhez.

Üdvösségünkért

A mai evangélium így fogalmazza meg Isten üdvözítő szándékát:

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ (Jn 3,16-17). Íme, ez a mai nagyböjti vasárnap örömhíre! Isten nem akar elítélni senkit, hanem minden ember megtérését és üdvösségét szeretné. Nincs tehát okunk a félelemre, nem kell félnünk Istentől! Oly sok emberben él valamilyen félelem Istentől és a szentgyónástól. S ez talán azért van, mert azt hiszik, hogy

bűneik miatt mindenképpen nagy büntetést fognak kapni. Ez legfeljebb akkor igaz, ha nem bánják meg! De ha valaki belátja, hogy eltávolodott Istentől, megsértette őt bűneivel és tiszta szívűből megbánva a szentgyónásban megvallja azokat, akkor biztosan számíthat Isten megbocsátó irgalmára.

Nem tudunk saját erőnkben szabadulni a bűntől, hanem Krisztus szabadít meg minket! Nem üdvözíthetjük magunkat és nem vagyunk képesek az önmegváltásra, hanem Krisztus a mi megváltónk, és egyedül őbenne van üdvösségünk. A mennyei Atya őt, a saját Fiát küldte el, hogy üdvözüljünk. És Krisztus nagy árat fizetett üdvösségünkért: odaadta az életét, meghalt megváltásunkért a kereszten.

Ima lelki megújulásért

Urunk, Jézus Krisztus! Lelkünk megtisztítását kérjük tőled. Mi sokszor megelégszünk a felületes bűnbevallással, de te gyökeres megújulást vársz tőlünk. Te képes vagy alapjaiban megtisztítani lelkünket, hogy egyedül Istennek éljünk.

A lelki megújulás adjon nekünk erőt ahhoz, hogy evangéliumod hirdetői legyünk a világban azok számára, akik még keresik megtisztító irgalmadat és felelő szeretedet.

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Nagyböjt 4. vasárnapja	Hétfő, Szent József	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Nagyböjt 5. vasárnapja
2Krn36,14-16.19-23 Ef 2,4-10 Jn 3,14-21	2Sám 7,4-5,12-16 Róm 4,13.16-18.22 Lk 2,41-51a	Ez 47,1-9.12 Jn 5,1-16	Iz 49,8-15 Jn 5,17-30	Kiv 32,7-14 Jn 5,31-47	Bölcs 2,1a.12-22 Jn 7,1-2.10.25-30	Jer 11,18-20 Jn 7,40-53	Jer 31,31-34 Zsid 5,7-9 Jn 12,20-33